

[Poul Hansen (Slagelse).]

stort beløb, som herigennem ville blive unddraget statskassen, men det er måske nok så meget et praktisk spørgsmål. Som sagt, jeg ville sætte pris på, om der var muligheder for at blive af med denne beskatning eller i hvert fald få den noget nedsat.

Derudover er der i lovforslaget en ret vigtig ændring, idet restaurationsafgiften foreslås nedsat fra 33 $\frac{1}{3}$ pct. til de 25 pct., som var gældende før 1946. Selvom det vil betyde en mindre indtægt på ca. 35 mill. kr., tror jeg afgjort, at det er en rigtig foranstaltning. Det må erkendes, at restaurationserhvervet har været ude for stadigt stigende vanskeligheder, vel i særlig høj grad i det sidste års tid, således at den forhøjede afgift vanskeligt kan opretholdes. Der er da heller ingen tvivl om, at denne nedsættelse vil blive hilst med tilfredshed. Om erhvervet så er tilfredsstillet hermed, er naturligvis en anden sag, og det tror jeg ikke man skal vente; men som forholdene ligger, vil det vel næppe være muligt at komme længere ned med den afgift, end her er foreslået.

For benzinafgiftens vedkommende foreslås det, at den nedsættelse på de 6 øre, som vedtoges i december måned for resten af indeværende finansår, falder bort fra 1. april, således at afgiften fastsættes til 40 øre pr. liter. Man kan naturligvis heroverfor spørge, om det nu også er nødvendigt med denne forhøjelse, eftersom man i december måned her i rigsdagen nedsatte afgiften med de 6 øre. Men det er jo ikke alene spørgsmålet om de 26 mill. kr. mere i indtægt, der vejer til, men der er her, som det også blev stærkt fremhævet ved den lejlighed og forøvrigt nu atter pointeret i den højtærede finansministers tale, i høj grad tale om et valutaproblem, som man ikke uden videre kan se bort fra. Under disse omstændigheder må mit parti gå ind for denne forhøjelse. Tilbage er så kun at nævne, at det ikke er hensigten at overføre noget af provenuet til reguleringskontoen, og jeg skal her henholde mig til de bemærkninger, som den højtærede finansminister har fremført herom.

Jeg finder iøvrigt ikke anledning til at gøre flere bemærkninger om dette lovforslag, og jeg skal hermed anbefale det til vedtagelse i det høje ting.

Himmelstrup: De bemærkninger, jeg ønsker at gøre til det foreliggende lovforslag, skal ikke blive mange. Forholdet er det, at i det store og hele skal det foreliggende lovforslag om forlængelse af disse forbrugsafgifter naturligvis gennemføres. Det drejer sig om meget betydelige beløb, vel om en 1200

—1300 mill. kr., som den højtærede finansminister skal have ind, men det ligger i sagens natur, at store ændringer vil næppe kunne gennemføres, og en væsentlig del af dette beløb vil statskassen ikke under de nuværende forhold kunne undvære.

De bemærkninger, jeg vil gøre til det her foreliggende lovforslag, omfatter ikke §§ 13 og 14 i forslaget, afsnit 4, om benzinafgiften, og heller ikke forslaget om forhøjelse af vægtafgiften for automobiler — derom vil min partifælle, det ærede medlem hr. From gøre nogle bemærkninger.

Der er enkelte rent tekniske ændringer i det her foreliggende forslag i sammenligning med loven af 1946, og de knytter sig væsentligst til tobaksbeskatningen. Forholdet er jo det — således som allerede den socialdemokratiske ordfører har sagt —, at det ikke er den højtærede finansministers mening at forhøje beskatningen på tobaksvarer, men derimod at se om muligt at få det samme beløb ind. Når prisen på selve den vare, der beskattes, vil stige — det er jo tilfældet for tobaksvarers vedkommende på grund af, at råtabakken stiger i pris, ligesom også andre omkostninger vil blive forhøjet —, og når den afgift, som er fastsat, er afhængig af værdien, så må naturligvis enten prisgrænserne sættes op, eller også må beskatningssatsen forskydes nedad. De tekniske ændringer, finansministeren foreslår, refererer sig jo til dette forhold, og disse enkeltheder lader sig langt bedre drøfte i det udvalg, der nu vil blive nedsat, går jeg ind fra.

Realitetsændringer er der ikke mange af i forslaget. Den ærede socialdemokratiske ordfører har allerede omtalt den første, jeg gerne vil nævne, den, som knytter sig til afsnittet om spiritusbeskatningen, nemlig nedsættelsen af omsætningsafgiften på restauranter fra 33 $\frac{1}{3}$ til 25 pct. Vi er enige med den højtærede finansminister i, at tidspunktet sikkert er inde nu til at sænke denne skattesats. Sådan som omsætningen af spiritus på restauranter har formet sig, er det utvivlsomt rigtigt nu at foretage en nedsættelse. Om denne nedsættelse netop skal standse ved de 25 pct., kan vi jo tales ved om i det kommende udvalg, om ikke der skulle være mulighed for at foretage en yderligere nedsættelse af omsætningsafgiften, om ikke den højtærede finansminister kan undvære endnu flere penge; så kan vi jo drøfte muligheden af at søge en vis kompenstation for det indtægtstab, som den højtærede minister i hvert tilfælde mener at han vil komme ud for ved en forhøjelse af tillægsafgiften på spiritus. Jeg skal ind-